

COLUMN Zaterdag Live 7 oktober 2017 - Columnist: Peter Drijver

Seksuele diversiteit

Tja is er nog steeds een taboe op seksuele diversiteit? Je kan je het moeilijk voorstellen. De jaren '60 zijn een halve eeuw geleden toen iedereen het met iedereen schijnt te hebben gedaan.

Allereerst kom je maar onwaarschijnlijk weinig in aanraking met iemands sexuele kant. Eenvoudigweg omdat het dagelijks verkeer in de tram, op je werk in de kroeg of langs de lijn over heel veel kanten van een persoon gaan behalve over zijn geaardheid of voorkeuren.

Of iemand vriendelijk of zelfs hoffelijk is, of iemand zijn vak verstaat, of iemand open voor je staat enzovoorts. Dat iemand een bril draagt, slecht ter been is, temperamentvol of nieuwe kleren nodig heeft komt pas daarna.

Dat heeft allemaal met een taboe niets te maken: er is immers ook geen taboe op postzegelverzamelen, alleen heb ik het nooit met iemand over postzegelverzamelen.

Alleen wanneer er een hoger doel mee is gediend, dan is het breken van het taboe op postzegelverzamelen van belang: 'world-peace' bijvoorbeeld.

En daarmee komen we toch terug op sexuele diversiteit. Die diversiteit moet op de agenda simpelweg omdat mensen er nog veel te veel een onderscheid naar maken.

Bewust wanneer ze mensen uitschelden, sissen of als karikatuur wegzetten: respectloos en hypocriet. Onbewust wanneer mensen achterdochtig reageren of zich afwenden wanneer een vrouw stoer is of een man feminien.

Het respectloos onderscheid maken is een ernstige weeffout die elk contact tussen mensen onmogelijk maakt en samenwerking en samenleving frustreert. Sexuele diversiteit moet op de agenda niet omdat het spannend zou zijn, niet vanwege de eigen intimiteit die van ieder zelf is, maar juist om die persoonlijke integriteit te kunnen borgen.

Zodat we straks allemaal denken: sexuele diversiteit –so what?